

Parasha 39 Brit Hadashah

Johannes / Yâchanan

[Kapittel 3](#)

[Kapittel 4](#)

[Kapittel 12](#)

Hebreerne

[Kapittel 9](#)

Kapittel 3

⁹ Nak'dimân svarte og sa til Ham: «Hvordan kan dette skje?» ¹⁰ Jeshoa svarte og sa til ham: «Er du lærer for Israel og forstår ikke dette? ¹¹ Sannelig, sannelig sier Jeg deg: Vi taler om det Vi vet, og vitner om det Vi har sett, og dere tar ikke imot Vårt vitnesbyrd. ¹² Om dere ikke tror når Jeg har talt til dere om det jordiske, hvordan skal dere da tro hvis Jeg taler til dere om det himmelske? ¹³ Ingen har steget opp til Himmelen, bortsett fra Han som kom ned fra Himmelen, det er Menneskesønnen, som er i Himmelen. ¹⁴ På samme måten som Mâshe løftet slangen opp i ørkenen, slik skal også Menneskesønnen bli løftet opp, ¹⁵ for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.

¹⁶ For så har Elåhim elsket verden at Han ga sin Sønn, den Enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. ¹⁷ For Elåhim sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved Ham. ¹⁸ Den som tror på Ham, blir ikke dømt. Men den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har trodd på Elåhims Enbårne Sønns navn.

¹⁹ Og dette er dommen, at lyset er kommet inn i verden og menneskene elsket mørket framfor lyset, for gjerningene deres var onde. ²⁰ For hver den som gjør det onde, hater lyset og kommer ikke til lyset, for at ikke gjerningene hans skal bli avslørt. ²¹ Men den som gjør sannheten, kommer til lyset, for at gjerningene hans skal bli åpenbare, at de er gjort i Elåhim.»

[Til toppen](#)

Kapittel 4

³ Yeshua forlot Y'hodah og dro tilbake til Galil. ⁴ Han måtte dra gjennom Shâmrân.

⁵ Så kom Han til en by i Shâmrân, som blir kalt Sh'khem, nær det jordstykket som Ja'akâv ga til sin sønn Jåsef. ⁶ Ja'akâvs brønn var der. Jeshoa var nå trett etter reisen, og derfor satte Han seg ned ved brønnen. Det var omkring den sjettede time. ⁷ En kvinne fra Shâmrân kom da for å hente vann. Jeshoa sa til henne: «Gi Meg å drikke!» ⁸ Disiplene Hans hadde nemlig gått inn i byen for å kjøpe mat. ⁹ Den samaritanske kvinnen sier da: «Hvordan kan Du som er jøde, be om drikke fra meg, en samaritansk kvinne?» Jøder omgås nemlig ikke Shâmrâns folk. ¹⁰ Jeshoa svarte og sa til henne: «Hvis du kjente Elåhims gave og visste hvem Han er

som sier til deg: Gi Meg å drikke, da ville du ha bedt Ham, og Han skulle gitt deg levende vann.»

¹¹ Kvinnen sier til Ham: «Herre, Du har ikke noe å øse opp med, og brønnen er dyp. Hvor har Du så det levende vannet fra? ¹² Du er vel ikke større enn vår far Ja'akåv, som ga oss brønnen og selv drakk av den, slik som hans sønner og buskapen hans også gjorde?» ¹³ Jeshoa svarte og sa til henne: «Hver den som drikker av dette vannet, vil tørste igjen. ¹⁴ Men hver den som drikker av det vannet som Jeg gir ham, skal aldri i evighet tørste. Men det vannet Jeg gir ham, blir i ham en kilde med vann som veller fram til evig liv.»

¹⁵ Kvinnen sa til Ham: «Herre, gi meg dette vannet, så jeg slipper å tørste og heller ikke behøver å komme hit for å hente opp vann.» ¹⁶ Jeshoa sier til henne: «Gå og rop på mannen din og kom tilbake hit!» ¹⁷ Kvinnen svarte og sa: «Jeg har ingen mann.» Jeshoa sa til henne: «Du gjorde rett i å si: Jeg har ingen mann. ¹⁸ For du har hatt fem menn, og den du har nå, er ikke din mann. Der talte du sant.»

¹⁹ Kvinnen sier til Ham: «Herre, jeg innser at Du er en profet. ²⁰ Våre forfedre tilba på dette fjellet, og dere jøder sier at Jeroshalajim er det stedet hvor man skal tilbe.» ²¹ Jeshoa sier til henne: «Kvinne, tro Meg, den time kommer da dere ikke skal tilbe Faderen verken på dette fjellet eller i Jeroshalajim. ²² Dere tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene (Yehodim). ²³ Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For Faderen søker dem som tilber Ham slik. ²⁴ Elåhim er Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe i ånd og sannhet.»

²⁵ Kvinnen sier til Ham: «Jeg vet at Messias kommer», Han som kalles Messias. «Når Han kommer, skal Han forkynne oss alt.» ²⁶ Jeshoa sier til henne: «Jeg er Han, Jeg som taler med deg.»

²⁷ I det samme kom disiplene Hans, og de undret seg over at Han snakket med en kvinne. Likevel sa ingen: «Hva ønsker Du?» eller: «Hvorfor snakker Du med henne?» ²⁸ Så lot kvinnen vannkrukken sin stå igjen og gikk inn i byen. Hun sier til folket: ²⁹ «Kom, se et Menneske som fortalte meg alt jeg har gjort. Kunne Han være Messias?» ³⁰ Så gikk de ut av byen og kom til Ham.

[Til toppen](#)

Kapittel 12

²⁷ Nå er Min sjel forferdet, og hva skal Jeg si? Far, frels Meg fra denne time? Nei, nettopp derfor er Jeg kommet til denne time. ²⁸ Far, herliggjør Ditt navn!» Da kom en røst fra himmelen, som sa: «Jeg har allerede herliggjort det og skal igjen herliggjøre det.» ²⁹ Folket som sto der og hørte det, sa da at det hadde tordnet. Andre sa: «En engel har talt til Ham.» ³⁰ Jeshoa svarte og sa: «Denne røsten kom ikke for Min skyld, men for deres skyld. ³¹ Nå er denne verdens dom. Nå blir denne verdens hersker kastet ut. ³² Og Jeg, når Jeg blir løftet opp fra jorden, skal Jeg dra alle til Meg.» ³³ Dette sa Han for å gi til kjenne med hvilken død Han skulle dø.

³⁴ Folket svarte Ham: «Vi har hørt ut fra loven at Messias forblir til evig tid. Hvordan kan Du da si: Menneskesønnen skal bli løftet opp? Hvem er denne Menneskesønnen?» ³⁵ Da sa Jeshoa til dem: «Ennå en liten stund er lyset hos dere. Vandre mens dere har lyset, så ikke mørket skal overvinne dere. Den som vandrer i mørket, vet ikke hvor han går. ³⁶ Tro på lyset, mens dere har lyset, så dere kan bli lysets barn.» Dette sa Jeshoa, og så dro Han bort og ble skjult for dem.

³⁷ Men selv om Han hadde gjort så mange tegn framfor dem, trodde de ikke på Ham, ³⁸ for at profeten Jeshajahos ord skulle bli oppfylt, slik han har sagt: Herre, hvem trodde vårt budskap? Og for hvem ble Jehåvahs arm åpenbart?

³⁹ Derfor kunne de ikke tro, for Jeshajaho sa også: ⁴⁰ Han har forblindet deres øyne og forherdet deres hjerter, så de ikke skulle se med øynene og ikke forstå med hjertet og vende om, så Jeg kunne lege dem.

⁴¹ Alt dette sa Jeshajaho da han så Hans herlighet og talte om Ham. ⁴² Likevel var det mange, selv blant rådsherrene, som trodde på Ham. Men på grunn av fariseerne bekjente de Ham ikke, så de ikke skulle bli utstøtt fra synagogen. ⁴³ For de elsket ære fra mennesker høyere enn ære fra Elåhim.

⁴⁴ Men Jeshoa ropte og sa: «Den som tror på Meg, tror ikke bare på Meg, men på Ham som sendte Meg. ⁴⁵ Og den som ser Meg, ser Ham som har sendt Meg. ⁴⁶ Jeg er kommet som et lys til verden, for at hver den som tror på Meg, ikke skal bli i mørket. ⁴⁷ Hvis noen hører Mine Ord og ikke tror, dømmer ikke Jeg ham. For Jeg kom ikke for å dømme verden, men for å frelse verden. ⁴⁸ Den som forkaster Meg og ikke tar imot Mine Ord, har det som dømmer ham. Ordet som Jeg har talt, det skal dømme ham på den siste dag. ⁴⁹ For Jeg har ikke talt av Meg selv. Men Faderen som har sendt Meg, ga Meg bud om hva Jeg skulle si og hva Jeg skulle tale. ⁵⁰ Jeg vet at Hans bud er evig liv. Det som Jeg da taler, taler Jeg slik som Faderen har sagt Meg.»

[Til toppen](#)

Hebreerne

Kapittel 9

¹¹ Men Messias kom som Øversteprest for de kommende goder, og Han gikk gjennom det større og mer fullkomne telt, det som ikke er gjort med hender, det vil si, som ikke er av denne skapningen. ¹² Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod, gikk Han inn i Det Aller Helligste én gang for alle og fant en evig forløsning.

¹³ For om blodet av okser og bukker og asken av en kvige helliger til kjødets renhet når det blir stenket på de urene, ¹⁴ hvor mye mer skal ikke da Messias blod, Han som ved en evig Ånd bar seg selv fram uten feil for Elåhim, rense deres samvittighet fra døde gjerninger så dere kan tjene Den Levende Elåhim?

¹⁵ Og derfor er Han den nye paktens Mellommann ved den død som har funnet sted til forløsning fra overtredelsene under den første pakt, slik at de som er kalt, kan få oppfylt løftet om den evige arven. ¹⁶ For hvor det er et testamente, der er det også nødvendig å få bekreftet at den som opprettet testamentet, er død. ¹⁷ For et testamente kommer først til å gjelde ved død, for det trer aldri i kraft så lenge den som satte det opp, er i live.

¹⁸ Derfor ble heller ikke den første pakten innviet uten blod. ¹⁹ For da Måshe hadde talt til hele folket om hvert bud etter Tårahen, tok han blodet av kalver og bukker, sammen med vann, skarlagensfarget ull og isop, og stenket det både på selve Tårahullen og på hele folket.

²⁰ Og han sa: «Dette er paktens blod, den pakt som Elåhim har sluttet med dere.» ²¹ På samme måte stenket han så blodet både på teltet og på alle karene som brukes i gudstjenesten. ²² Og ifølge Tårahen blir nesten alle ting rensset med blod, og uten blodsutgytelse blir det ingen tilgivelse.

²³ Derfor var det nødvendig at etterligningene av de himmelske ting ble rensset med slike offer, men de himmelske ting renses selv med bedre offer enn disse. ²⁴ For Messias gikk ikke inn i en Helligdom som er gjort med hender, som er et bilde av Den sanne Helligdom, men inn i selve Himmelen, for nå å åpenbares for Elåhims åsyn for vår skyld,

²⁵ ikke slik at Han skulle ofre seg selv flere ganger, slik Kåhen haGadål går inn i Det Aller Helligste hvert år med en annens blod. ²⁶ Da måtte Han ha lidt mange ganger siden verdens grunnleggelse. Men nå, én gang ved tidsaldrenes slutt, er Han åpenbart for å ta bort synden ved å gi seg selv som offer. ²⁷ Og slik som det er bestemt for menneskene én gang å dø, og deretter dom, ²⁸ slik ble Messias ofret én gang for å bære manges synder. For dem som venter på Ham med iver, skal Han vise seg for andre gang, uten å bære synd, til frelse.